

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 9Csp/7/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124362686
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Lisiová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2025:6124362686.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

9Csp/7/2025

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X
sp. zn.: 9Csp/7/2025–170
IČS: XXXXXXXXXXX

file_0.wmf

thumbnail_0.bin

thumbnail_1.bin

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Alexandrou Lisiovou, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: D. E., nar: 12.7.1981, F. XXX, XXX XX F., zast.: JUDr. Andrea Chorvátová Nagyová, advokátka, Kozárovce 632, 935 22 Kozárovce, IČO:47 134 747, o zaplatenie 6.540,22 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

9Csp/7/2025

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X
sp. zn.: 9Csp/7/2025–170
IČS: XXXXXXXXXXX

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X

sp. zn.: 9Csp/7/2025-170

IČS: 6124362686

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 19.08.2024 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 6.510,22 eur, úrok 3.152,15 eur, úrok z omeškania vo výške 2,80 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.510,22 eur od 19.07.2024 do zaplataenia, zmluvnú pokutu vo výške 30 eur, ako aj náhrady trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 10.07.2023 uzatvoril so žalovanou Úverovú zmluvu č. 0000000001021065 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 7,000 eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bola povinná žalovaná splatiť do 16.06.2031. Žalobca, ako ďalej uviedol žalobca v žalobe, t.j. banka si s odbornou starostlivosťou preverila žalovanú ako žiadateľku o úver pred jeho poskytnutím, s ohľadom na jej schopnosti splácania úveru v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zo žiadosti poskytnutie úveru žalobca získal informácie o rodinnom stave žalovaného, výdavkoch žalovaného, príjme a o zamestnaní. Príjem si preveril dopytom do Sociálnej poisťovne. Na určenie sumy na bežné životné náklady slúži hodnota životného minima. Žalobca realizoval dopyt do SRBI/NRKI a na základe Kreditného reportu preveril záväzky žalovaného a ich splácanie. Žalovaný existujúci úver splácal riadne a bez omeškania. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, t.j. prestala uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, a preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 18.07.2024 v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v súlade s Úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatnenia druhou upomienkou/opakovaným upozornením zo dňa 15.05.2024. K vyhláseniu predčasnej splatnosti došlo pre neuhradenie splátky, ktorej splatnosť nastala dňa 15.04.2024. žalovanej bol na základe zmluvy poskytnutý úver vo výške 7.000 eur, do dňa zosplatnenia uhradila na istinu sumu 489,78 eura, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatnenia predstavovala sumu 6.510,22 eur (7.000-489,78= 6.510,22 eur). Žalovaná po zosplatnení do dňa podania žaloby neuskutočnila žiadnu úhradu- Úrok z omeškania ku dňu zosplatnenia úveru predstavoval 2,80 eur. Žalobca si uplatňuje aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny ako aj úrok do konečnej splatnosti úveru vo výške 3.152,15 eur (celková čiastka 10.963,40 eur- 7.000 eur – poplatok za poskytnutie úveru 350 eur – poplatok za správu úveru 0 eur – úrok zaplatený žalovanou vo výške 461,25 eur = 3.152,15 eur). Žalobca odkázal aj na viacero rozhodnutí Najvyššieho súdu SR. Zároveň uviedol, že z dôvodu omeškania žalovaného s úhradou splátok si uplatňuje v súlade s čl. 1 bod 1.2. zmluvy aj zmluvnú pokutu za omeškanie splátky vo výške 15 eur a za omeškanie splátky po upozornení vo výške 15 eur, spolu vo výške 30 eur.

2. Okresný súd Banská Bystrica dňa 27.08.2024 pod sp. zn. 11Up/1431/2024 vydal platobný rozkaz. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná odpor, v ktorom uviedla, že namieta žalovaný nárok v celom rozsahu. Zmluvu považuje za uzatvorenú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. a mala zato, že žalobca uvádza nepravdivé skutočnosti. Žalobcu nežiadala o poskytnutie pôžičky vo výške 7.000 eur tak ako to vyplýva zo žiadosti o poskytnutie úveru, chcela si požičať 2.000 eur, ktoré potrebovala na opravu auta. Namietala konanie žalobcu v procese uzatvárania zmluvy s tým, že nekonal s odbornou starostlivosťou. Žiadosť o poskytnutie úveru zo dňa 07.07.2023 obsahuje nepravdivé informácie o skutočných výdavkoch žalovanej, ktorá je matkou samoživiteľkou starajúcou sa o dve maloleté deti, a mala zato, že došlo k pochybeniu na strane zamestnanca žalobcu. Uviedla, že v žiadosti sú uvedené informácie, že dlžník má minúť na potraviny, stravu 20 eur, bývanie a energiu 20 eur, dopravu a telekomunikačné sumy 10 eur, tieto považuje za nepravdivé, ničím nepodložené a nikdy ich pri podávaní žiadosti neuviedla. Rovnako tam chýba údaj že už spláca iný úver vo výške mesačnej splátky 39 eur. Považuje konanie žalobcu pri zisťovaní schopnosti splácať úver za konanie, ktoré nespĺňa náležitosti odborného konania. Poukázala na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. podľa § 7 ods. 1 považuje úver za bezúročný a bezpoplatkov.

3. Žalobca v žalobnej replike uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovanej a tieto v celom rozsahu popiera. Žalobca žiadosť o poskytnutie úveru s odbornou starostlivosťou vyhodnotí a ak klient spĺňa podmienky (legislatívne a regulatórne) pre získanie väčšej čiastky úveru, túto skutočnosť banka klientovi oznámi, pričom klient má možnosť sa vyjadriť, akú sumu úveru nakoniec požaduje. Žalobca v

proces schvaľovania úveru stanoví maximálnu výšku, ktorú vie klientovi poskytnúť a je na slobodnom rozhodnutí klienta, ktorú, do úvahy prichádzajúcu sumu úveru si určí. Po oznámení rozhodnutia klienta žalobca vystaví klientovi formulár štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, kde ho ešte pred podpisom zmluvy informuje o podmienkach úveru. Žalovaná obdržala pred uzavretím zmluvy všetky potrebné a zároveň dostatočné informácie potrebné pre jej rozhodnutie a slobodne sa rozhodla pre úver v sume 7000 eur ako vyplýva z ods. 1.2. zmluvy. Žalovaná ako osoba schopná prijímať rozhodnutia preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou potvrdila svojim podpisom na zmluve, t.j. preukázateľne sa oboznámila so zmluvnou dokumentáciou upravujúcou daný zmluvný vzťah. Závazok zo zmluvy prevzala ako dospelá osoba plne spôsobilá na právne úkony, preto nie je dôvod sponchybňovať, že k dohode pristúpila so všetkou vážnosťou a zodpovednosťou. Ak žalovaná nesúhlasila s podmienkami zmluvy, nemusela zmluvu podpísať. Dokonca aj v článku 4. formulára so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere bola pre žalovanú uvedená informácia, že má právo na odstúpenie od zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní. A ak by sa teda po uzavretí zmluvy žalovaná rozhodla ukončiť zmluvný vzťah so žalobcom, mohla túto možnosť v stanovenej lehote využiť. Je nepochybné, že žalovaná prejavila záujem o úver vo výške 7000 eur a teda si chcela túto sumu požičať a opačné tvrdenie neobstoí. Nie je pravdou, že žalobca neprihľadol na schopnosť žalovanej splácať úver a že konanie žalobcu nespĺňalo náležitosti odborného konania. Práve naopak, žalobca postupoval pri skúmaní schopnosti žalovanej splácať úver v súlade so zákonom a s dostatočnou odbornou starostlivosťou, pričom poukázal na § 7 ods. 41 zák. č. 129/2010 Z.z. a uviedol, že Národná banka Slovenska vydala dňa 14.11.2017 Opatrenie č. 10/2017, ktorým sa ustanovili podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s účinnosťou od 01.01.2018. Podľa opatrenia Národnej banky Slovenska č. 10/2017 z 14. novembra 2017, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (oznámenie č. 306/2017 Z. z.) v znení opatrenia č. 6/2018 (oznámenie č. 168/2018 Z. z.), v znení opatrenia č. 9/2019 (oznámenie č. 502/2019 Z. z.) a v znení opatrenia č. 4/2022 (oznámenie č. 308/2022 Z.z.). Žalobca za účelom preverenia bonity žalovanej pred poskytnutím úveru vychádzal najmä z - Report zo Spoločného registra bankových informácií a z Nebankového registra klientskych informácií (report zo SRBI/NRKI), výstup z ktorého je označený ako listina s názvom Kreditný report (bol prílohou žaloby) a ktorý uskutočnil žalobca vo vzťahu k žalovanej pred poskytnutím úveru. Banka týmto spôsobom zisťovala existenciu a výšku záväzkov žalovanej a ich splácanie; z uvedeného reportu vyplynulo, že žalovaná mala v čase posudzovania žiadosti o úver iba jeden existujúci záväzok s pravidelnou mesačnou splátkou 39 eur, pričom suma zostávajúcich splátok tohto úveru (zostatok úveru) predstavovala 2161 eur. Databáza registra obsahuje pozitívne aj negatívne údaje o všetkých úverových produktoch poskytnutých klientom účastníckych bánk vrátane ich histórie. Od roku 2015 je plne platná výmena informácií medzi Spoločným registrom bankových informácií (SRBI) a Nebankovým registrom klientskych informácií (NRKI). - Údaje poskytnuté samotnou žalovanou v žiadosti o úver - z týchto údajov bolo zistené, že žalovaná má 2 vyživované deti, celkový počet členov domácnosti je 3, že žalovaná je zamestnaná od 24.1.2022, že jej priemerný čistý príjem za šesť mesiacov je vo výške 800 eur a že celkové výdavky domácnosti sú vo výške 50 eur. V tomto prípade žalobca ako výdavky domácnosti resp. ostatné výdavky (náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa) nezohľadnil výdavky uvedené žalovanou v žiadosti vo výške 50 eur, ale zohľadnil zákonné výdavky predstavujúce sumy životného minima v rozhodnom období na jednu plnoletú fyzickú osobu 268,88 eur a nezaopatrené dieťa alebo zaopatrené nepľnoleté dieťa 122,77 eur (2 x 122,77 eur = 245,54 eur), keďže tieto boli vo vyššej sume než sumy nákladov uvedené žalovanou. Žalobca tak zohľadnil zákonné výdavky v celkovej výške 514,42 eur. Suma životného minima bola ustanovená Opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 186/2013 Z.z. Výška výdavkov klienta na peňažné záväzky (splátky) v čase posudzovania žiadosti predstavovala 39 eur (splátka staršieho úveru v inej bankovej inštitúcii) a nová výška splátky predstavovala 110,84 eur (splátka úveru s poistením). Spolu boli tieto záväzky vo výške 149,84 eur. Z Reportu zo sociálnej poisťovne vyplynulo, že žalovaná bola zamestnaná s vymeriavacím základom vo výške 1039 eur. Žalobca uvádza výpočet limitu ukazovateľa schopnosti splácať úver podľa § 2 Opatrenia NBS, tzv. DSTI: $39 + 110,84 \text{ Eur výdavky na peňažné záväzky spotrebiteľa} / 800 \text{ Eur príjem} - (268,88 + 122,77 + 122,77 \text{ zákonné výdavky}) = 0,52468$ resp. 52,47%, $\text{DSTI} = 110,84 + 39 / 800 - (268,88 + 122,77 + 122,77) = 149,84 / 285,58 = 52,47 \%$. Limit ukazovateľa schopnosti splácať úver bol teda vo výške, ktorá bola menšia ako hodnota 1. Žalobca uviedol výpočet limitu na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu podľa § 6a Opatrenia NBS, tzv. DTI: $7000 + 2161 \text{ Eur súčet výšky nového úveru a zostatkovej hodnoty exist. Úveru} / 800 \text{ Eur príjem} * 12 = 0,95$. Predložil aj výstup zo svojho interného systému, z ktorého je zrejmé, že všetky hodnoty (DSTI, DTI) vychádzali po prepočte tak, ako žalobca preukázal vyššie, na základe čoho bolo možné žalovanej poskytnúť úver v maximálnej výške 7000 eur spĺňajúci všetky legislatívne parametre.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má za to, že posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej ako spotrebiteľa splácať poskytnutý spotrebiteľský úver v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z. a tvrdenie žalovanej o tom, že žalobca hrubo porušil svoje povinnosti, na základe čoho je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov s tým, že k predčasnému zosplateniu úveru nedošlo, možno považovať za absolútne nenáležité a právne bez významu. Žalobca má za to, že dostatočne preukázal dôvodnosť aj výšku uplatnenej pohľadávky, úver nie je bezúročný a bez poplatkov a preto navrhuje súdu, aby žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi voči žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaná dňa 26.03.2025 doručila súdu vyjadrenie k podaniu žalobcu, v ktorom okrem iného uviedla, že má za to, že nepreukázal, že pri skúmaní bonity žalovanej, pred uzatvorením úverovej zmluvy, konal s odbornou starostlivosťou. Žiadnym spôsobom nezisťoval výšku skutočných výdavkov žalovanej tak, ako to upravuje ust. § 7 ods. 20 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. Odkazovanie na sumy životného minima a určovanie výšky výdavkov žalovanej a jej 2 nezaopatrených detí s odkazom na výšku životného minima podľa opatrenia NB SR č. 10/2017, zo dňa 14.11.2017, resp. uvádzanie nákladov na stravu 20,-€, energie 20,-€, dopravu a telekomunikácie 10,-€, nepredstavuje konanie s odbornou starostlivosťou zo strany žalobcu, a posudzovanie skutočných výdavkov žalovanej tak možno hodnotiť ako realizované len formálne, bez znalosti akýchkoľvek majetkových a záväzkových pomerov žalovanej. Odkázala na znenie § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Na základe uvedeného považuje vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 18.7.2024 za neplatné. Mala zato, že žalobca posudzoval schopnosť splácať úver bez akýchkoľvek údajov o výdavkoch žalovanej. Takéto konanie žalobcu, kde došlo k hrubému porušeniu povinností uvedených v ust. § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z.z. má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, podľa ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Bez ohľadu na vyššie uvedené, má za to, že žalobca nemal žiadny dôvod vnútiť žalovanej úver v sume 7 000,-€ ak v žiadosti o poskytnutie úveru žiada o úver v sume 2000,-€. Už takéto konanie, s následným splácaním úveru, kde k omeškaniu v splácaní došlo už pri hradení 4. splátky od uzatvorenia úverovej zmluvy jasne preukazuje, že žalovaná už pri uzatvorení zmluvy, resp. krátko po jej uzatvorení nebola schopná úver splácať. Opäť bez ohľadu na vyššie uvedené, po nahliadnutí do súdneho spisu a preskúmaní listiny: výzva na predčasné splatenie úveru zo dňa 18.7.2024, má za to, že došlo k neplatnému zosplateniu spotrebiteľského úveru, aj pre porušenie ust. § 565 a 53 ods. 9 OZ. V zosplatení absentuje identifikácia splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu úveru. Podľa ust. § 565 OZ a ust. § 53 ods. 9 OZ, je pre platný právny úkon zosplatenia úveru zo strany veriteľa potrebné špecifikovať splátku, pre ktorú dochádza k zosplateniu celého dlhu. S prihliadnutím na rozhodovaciu prax NS SR, konkrétne rozhodnutie NS SR pod sp.zn. 5 Cdo/2/2023, zo dňa 25.1.2024 považovať zosplatenie úveru za neplatné. Navrhla na pojednávaní vypočítať žalovanú. Na základe uvedeného navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a v prípade úspechu v konaní, si uplatňuje nárok na náhradu trov konania. Zároveň z procesnej opatrnosti, v prípade, ak sa súd nestotožní s právnym názorom žalovanej a žalobu nezamietne, navrhujem aby preskúmal majetkové a zárobkové pomery žalovanej (pri jej výsluchu) a zaviazal ju na hradenie dlhu v splátkach po 50 eur mesačne.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 03.04.2025 uviedol, že s vyjadrením žalovaného sa nestotožňuje. V celom rozsahu odkázal na svoje predchádzajúce vyjadrenie, v ktorom špecifikoval ako postupoval pri poskytnutí úveru a uviedol, ako overil schopnosť žalovaného splácať úveru, pričom postup bol v súlade so zákonom a tiež s Opatrením NBS č. 10/2017. Uviedol, že v žiadnom prípade sa nemožno stotožniť s tvrdením, že posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez akýchkoľvek údajov o výdavkoch žalovaného, keď jednak sám žalovaný uviedol výšku jeho výdavkov a svojím podpisom potvrdil pravdivosť a úplnosť údajov a jednak žalobca vychádzal z výšky životného minima, ktoré slúži na určenie sumy bežných životných nákladov a to v závislosti od počtu členov domácnosti a vyživovaných osôb. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 2CoCsp/21/2022 zo dňa 10.5.2022; Súd prvej inštancie uviedol, že veriteľ si príjem žalovanej ani skutočné mesačné výdavky neoveril a uspokojil sa len tvrdeniami žalovanej. Tieto závery sa však nezakladajú na pravde a nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. K potrebe „overenia“ si skutočných výdavkov spotrebiteľa, je potrebné uviesť, že taká požiadavka zo znenia predmetného ustanovenia nevyplýva. Odvolací súd považuje za prehnanú úvahu o tom, že by si veriteľ mal overovať výšku čistého príjmu a výdavkov spotrebiteľa aj napriek zákonom uloženou povinnosti spotrebiteľom uvádzať potrebné údaje úplne, presne a pravdivo. Nie je možné, ani spravodlivé, od veriteľov požadovať, aby sa stavali do úlohy „vyšetrovateľov“ prípadne „súkromných detektívov“, zisťujúc a preverujúc každý jeden výdavok spotrebiteľa, len aby neboli sankcionovaní v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ. Súd prvej inštancie tu nezohľadnil ustanovenie §

7 ods. 2 ZoSÚ, ktoré aj spotrebiteľovi ukladá povinnosť, a to uviesť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie jeho schopnosti splácať spotrebiteľský úver. Povinnosti veriteľa s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť splácať úver zodpovedá povinnosť spotrebiteľa uviesť všetky údaje, nevyhnutné pre také posúdenie, úplne a pravdivo, a v prípade nesplnenia alebo porušenia povinnosti spotrebiteľom, nemožno sankcionovať veriteľa za nedostatočné posúdenie schopnosti spotrebiteľa úver splácať. Žalovaná v žiadosti o úver neuviedla žiadne výdavky, čo však nemôže byť na škodu žalobkyni, ktorá k posúdeniu bonity pristupovala zodpovedne a svoju povinnosť si splnila. Odvolací súd uviedol, že na určenie dostatočnej sumy na bežné životné náklady slúži hodnota životného minima, a to v závislosti od počtu členov domácnosti a vyživovaných osôb, práve preto tieto údaje banka už pred uzavretím zmluvy zisťovala. Záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z uvedeného dôvodu považuje odvolací súd za nesprávny a nezákonný, keďže túto sankciu možno aplikovať len v prípade, ak veriteľ bonitu spotrebiteľa neskúmal vôbec, to znamená bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave, prípadne bez nahliadnutia do relevantných registrov. Podľa názoru odvolacieho súdu veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovanej predmetný úver splácať, keď bral do úvahy príjmy, výdavky a rodinný stav žalovanej, prihliadol tiež na počet vyživovaných detí a vykonal lustráciu databázy Spoločného registra bankových informácií (č. l. 49) o stave aktívnych úverov a všetky informácie komplexne vyhodnotil. Postup veriteľa odvolací súd považuje za v súlade s § 7 ods. 1 ZoSÚ. Odvolací súd tu však zdôrazňuje, že súd prvej inštancie nielenže vyhlásil úver za bezúročný a bez poplatkov, ako sankciu za hrubé porušenie povinnosti upravenej v § 7 ods. 1 ZoSÚ, aj napriek nenaplneniu zákonných podmienok pre uplatnenie tejto sankcie, súd zároveň vyslovil, že žalobkyňa nemohla vyžadovať jednorazové splatenie úveru podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ prvej vety v dôsledku porušenia povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ. Súd prvej inštancie tak na jednej strane tvrdil, že žalobkyňa hrubo porušila svoju povinnosť a uplatnil sankciu za hrubé porušenie povinnosti podľa druhej vety predmetného ustanovenia a následne uplatnil aj sankciu podľa prvej vety ustanovenia za „nehrubé“ porušenie povinnosti. Odvolací súd tu zdôrazňuje, že jednotlivé sankcie nemožno kombinovať, lebo v prípade, ak sú naplnené zákonné podmienky pre jednu sankciu, uplatní sa len tá jedna sankcia, pre aplikáciu ktorej boli podmienky splnené. Logicky nemôžu byť naplnené podmienky pre uplatnenie oboch sankcií súčasne. Žalobca sa ohradil voči tvrdeniu, že žalovanému vnútil úver vo výške 7000 Eur. Žalovaný ako osoba plne spôsobilá na právne úkony slobodne a vážne uzatvoril zmluvný vzťah so žalobcom a čerpal úver vo výške 7000 Eur.

6. Dňa 23.05.2025 bolo na základe výzvy súdu doručené podanie žalobcu, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s tvrdením súdu, že by nedošlo k platnému zosplateniu. Žalobca má zato, že došlo k riadnemu platnému zosplateniu v zmysle zákona. Má za to, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť uviesť v upomienke/upozornení, zasielanej v zmysle §53 odsek 9 Občianskeho zákonníka, označenie konkrétnej splátky, pre ktorú môže dôjsť po neuhradení k zosplateniu. Z ustanovenia je jasne zrejmé, že upozornenie/upomienka zasielaná v zmysle §53 odsek 9 Občianskeho zákonníka, musí obsahovať upozornenie na uplatnenie práva v zmysle §565 Občianskeho zákonníka, v ustanovení a ani v inom nie je uvedené, že je povinnosťou presne definovať, tou ktorou splátkou je dlžník v omeškaní a pre ktorú môže dôjsť k zosplateniu v zmysle §565 Občianskeho zákonníka. Odkázala na Rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp/21/2022 zo dňa 10.5.2022; Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 25CoCsp/2/2023 zo dňa 31.10.2023; Rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 16CoCsp/2/2023 zo dňa 14.9.2023; Rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17CoCsp/3/2023 zo dňa 29.6.2023; a uviedla, že Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka definuje iba jediný parameter tejto výzvy – musí obsahovať informáciu o tom, že dodávateľ môže úver zosplatiť. Žiadne iné údaje výzvy potrebné nie sú. V prejednávanom prípade právny predchodca informoval žalovanú o práve zosplatiť úver jednoznačnou formuláciou a zrozumiteľne („Týmto Vás vyzývame na okamžité zaplatenie dlžnej sumy v zmysle Zmluvy o úvere. V opačnom prípade budeme požadovať, aby ste vrátili celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v Zmluve o úvere.“). Výzva preto je určitá a zrozumiteľná. Žalobca žalobu neberie späť, má za to, že dostatočne preukázal dôvodnosť aj výšku uplatnenej pohľadávky, má za to, že zosplatenie je riadne, platné v zmysle zákona a žiada súd, aby rozhodol v zmysle podanej žaloby.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 27.08.2025 na ktorom vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu a za účasti právneho zástupcu žalovaného. Žalobca svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil a zároveň vyjadril súhlas s pojednávaním v neprítomnosti.

8. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava svojich písomných podaní a nemá viac čo dodať. V záverečnej reči uviedol, že navrhuje aby súd žalobu zamietol a v prípade úspechu si uplatňuje nárok na náhradu trov konania. Svoj nárok odôvodňuje stotožňujúc sa s vyjadrením súdu v predbežnom právnom posúdení a odkazom na ich písomné vyjadrenia.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacimi obsah spisu, a to najmä obchodné podmienky pre úvery – Prima banka Slovensko, a.s. účinné od 01.01.2022 na č.l. 14-21, všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s.. účinnými od 01.01.2023 na č.l. 22-44, sadzobník poplatkov I časť – fyzické osoby na č.l. 45-48, zmluva spotrebiteľskom úvere č. 0000000001021065 – pôžička zo dňa 10.07.2023 na č.l. 49-50, žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru na č.l. 51, kreditný report na č.l. 52-56, dopyt sociálna poisťovňa na č.l. 57, opakované oznámenie zo dňa 15.05.2024 s doručenkou na č.l. 58-59, výzva na predčasné splatenie úveru zo dňa 18.07.2024 s e-potvrdenkou na č.l. 60-61, prehľad splácania na č.l. 62, prehľad splácania – po predčasnom zosplatnení na č.l. 62 rub, stav omeškaných splátok na úvere ku dňu zosplatnenia a prepočet zmluvných úrokov na č.l. 63 a 63rub, prepočet úrokov z omeškania na č.l. 64, výpočet zmluvného úroku do konečnej splatnosti úveru na č.l. 65, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere na č.l. 91, informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov na č.l. 92, doručenka na č.l. 97, , súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami- prvý štvrťrok 2023 na čl. 164, a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

10. Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom, bola dňa 10.07.2023 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 0000000001021065- Pôžička na základe ktorej poskytla banka ako veriteľ žalovanej úver vo výške 7.000 eur. V zmysle časti I. Základných podmienok bod 1.2 zmluvy o úvere sa žalovaná zaviazala splatiť v 96 mesačných splátkach po 105,67 eura (výška poslednej splátky 104,35 eura) mesačne, v 14. kalendárny deň mesiaca, s termínom prvej splátky do 14.07.2023, dátumom konečnej splatnosti 16.06.2031, poplatkom za poskytnutie úveru 350 eur jednorázovo, s dojednaním poistením schopnosti splácať úver 5,17 eur mesačne s počtom úhrad poplatku 96 splátok, výškou RPMN 13,76 %, priemernou výškou RPMN 10,40 %, celkovou čiastkou. Ktorú má žalovaná zaplatiť 10.963,40 eura, a úrokovou sadzbou fixnou do splatnosti vo výške 9,90 % p.a.

11. Žalovaná úver riadne a včas nesplácala, v dôsledku čoho žalobca poslednou výzvou – opakované upozornenie zo dňa 15.05.2024 upozornil žalovanú, že banka eviduje omeškané splátky vo výške 232,40 s tým, že žiada o zaplatenie dlžnej sumy 247,40 eura najneskôr do 09.06.2024 (pozostávajúca z istiny 102,09 eura, zmluvný úrok 109,25 eura, úrok z omeškania 0,43 eura a zmluvná pokuta 35,63 eura. Zároveň žalovanú upozornil, že v prípade neuhradenia sumy v stanovenom termíne uplatní svoje právo v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlási predčasnú splatnosť úveru. Výzva bola žalovanej doručená dňa 20.05.2024 (č.l. 59). Žalovaná však ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila, v dôsledku čoho jej žalobca listom zo dňa 18.07.2024 oznámil, že úverový záväzok sa stal ku dňu 18.07.2024 predčasne splatný v celom rozsahu a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy vo výške 6.806,12 eur a to v lehote najneskôr do 09.08.2024. Predmetné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovanej odoslané dňa 23.07.2024 v zmysle e-potvrdenky (č.l. 61).

12. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ObZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

14. Podľa § 503 ods. 3 ObZ, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

15. Podľa § 34 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj len ako „OZ“), právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

16. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

17. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

19. Podľa § 52 ods. 3 a 4 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom v čase zosplatenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 565 OZ v znení účinnom v čase zosplatenia, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej aj len „ZoSU“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

24. Podľa § 2 písm. a), b), d), g), h), i) a l) ZoSU na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky

vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ročnou percentuálnou mierou nákladov, celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

25. Podľa § 7 ods. 1 ZoSU, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

26. Podľa § 7 ods. 2 ZoSU, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

27. Podľa § 7 ods. 16 ZoSU, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

28. Podľa § 7 ods. 17 ZoSU, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5; b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

29. Podľa § 7 ods. 19 ZoSU, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

30. Podľa § 7 ods. 20 ZoSU, Na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky: a) čistý príjem spotrebiteľa, b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, c) výška splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

31. Podľa § 7 ods. 21 ZoSU, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a).

32. Podľa § 7 ods. 23 ZoSU, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

33. Podľa § 7 ods. 27 ZoSU, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa.

34. Podľa § 7 ods. 41 ZoSU, opatrením, ktoré vydá Národná banka Slovenska, sa ustanoví a) metodika na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a ich minimálna výška, a spôsob určenia limitov pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, výška a spôsob zohľadnenia možného nárastu úrokových sadzieb a čo sa rozumie výrazným prevyšovaním súčtu zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov podľa odsekov 24 a 31, b) požiadavky na zisťovanie informácií a predkladanie dokladov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa a na overovanie údajov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa, c) limit pre lehotu splatnosti spotrebiteľského úveru a výška tohto limitu, d) podrobnosti o podmienkach na postupné splácanie spotrebiteľského úveru, e) limit na podiel spotrebiteľských úverov poskytnutých prostredníctvom samostatných finančných agentov podľa osobitného predpisu voči celkovému objemu poskytnutých spotrebiteľských úverov a výška tohto limitu, f) limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu a metodika na výpočet tohto podielu.

35. Podľa § 9 ods. 1 ZoSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

36. Podľa § 9 ods. 2 ZoSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

37. Podľa § 11 ods. 1 ZoSU, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c)
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

38. Podľa § 11 ods. 2 ZoSU, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať

spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

39. Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

40. Podľa § 1 ods. 2 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

41. Podľa § 1 ods. 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v a) percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že 1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, 2. jednorazové plnenie v percentách sa považuje za plnenie za rok, 3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa považuje za plnenie za rok, b) peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že 1. opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydelení sa sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100, 2. jednorazové plnenie v peniazoch sa vydelení sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100, 3. opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydelení sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100, c) percentách z inej sumy, ako je suma zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že 1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka a vynásobí sa podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov, 2. jednorazové plnenie v percentách sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov, 3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov.

42. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, 2a) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

43. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

44. Podľa § 1a ods. 4 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

45. Podľa § 1a ods. 5 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, sumy alebo percentá vypočítané podľa tohto nariadenia vlády sa zaokrúhľujú na dve desatinné miesta nahor.

46. Podľa § 2 ods. 1 Opatrenia NBS v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ukazovateľ schopnosti splácať sa vypočíta ako podiel výdavkov na peňažné záväzky spotrebiteľa podľa odseku 3 a celkovej výšky čistých príjmov spotrebiteľa podľa odseku 4 zníženej o celkovú výšku nákladov

na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa odseku 5. Všetky položky výpočtu ukazovateľa schopnosti splácať sa prepočítavajú na obdobie jedného mesiaca.

47. Podľa § 2 ods. 2 Opatrenia NBS v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, limit ukazovateľa schopnosti splácať vypočítaného podľa odseku 1 nemôže prekročiť hodnotu 1.

48. Podľa § 2 ods. 3 Opatrenia NBS v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, výdavky na peňažné záväzky spotrebiteľa sa na účely odseku 1 určujú ako súčet a) výšky splátky poskytovaného spotrebiteľského úveru podľa § 7 ods. 20 písm. c) zákona pri zohľadnení odsekov 12 a 13 a § 4 a b) sumy peňažných záväzkov znižujúcich príjem spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. d) zákona pri zohľadnení odsekov 14 až 21.

49. Podľa § 2 ods. 4 Opatrenia NBS v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, celková výška čistých príjmov spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. a) zákona sa vypočíta ako aritmetický priemer čistých skutočných príjmov spotrebiteľa spravidla za obdobie bezprostredne predchádzajúcich troch kalendárnych mesiacov pred posúdením schopnosti splácať.

50. Podľa § 2 ods. 5 Opatrenia NBS v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, Výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b) zákona sa na účely odseku 1 určuje najmenej vo výške sumy životného minima²⁾ spotrebiteľa, životného minima na osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť³⁾ a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkov na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu. Celkovou výškou nákladov sa rozumie výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa prvej vety zvýšená o 40 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu, ak odseky 8 a 9 neustanovujú inak; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu.

51. Podľa § 2 ods. 13 Opatrenia NBS v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, Na účely § 7 ods. 20 písm. c) zákona pri spotrebiteľských úveroch poskytnutých formou povoleného prečerpania alebo kreditnej karty sa pri výpočte ukazovateľa schopnosti splácať použije minimálna mesačná splátka za predpokladu, že spotrebiteľ by vyčerpal celý rámec dohodnutého povoleného prečerpania a limitu kreditnej karty, najmenej však 3 % celého rámca dohodnutého povoleného prečerpania a limitu kreditnej karty.

52. Podľa § 2 ods. 21 Opatrenia NBS v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, Na účely § 7 ods. 20 písm. d) zákona sa do výpočtu podľa odseku 3 písm. b) zahŕňa najmenej suma rovnajúca sa 3 % schválených povolených prečerpaní a limitov kreditných kariet spotrebiteľa.

53. Podľa § 5 ods. 1 Opatrenia NBS v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, Na účely overovania údajov o príjmoch spotrebiteľa sa za interné zdroje informácií o príjme spotrebiteľa považujú kreditné obraty, ktoré možno objektívne považovať za príjem spotrebiteľa na platobnom účte, vedenom u veriteľa, ktorý je poskytovateľom platobných služieb.

54. Podľa § 5 ods. 2 Opatrenia NBS v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na účely overovania údajov o príjmoch spotrebiteľa sa za externé zdroje informácií o príjme spotrebiteľa považujú a) potvrdenie o príjme spotrebiteľa od zamestnávateľa nie staršie ako tri mesiace, b) výpisy z platobného účtu spotrebiteľa, za obdobie nie staršie ako tri mesiace, ktorý nie je vedený u veriteľa, a na ktorom sú také kreditné obraty, ktoré možno objektívne považovať za príjem spotrebiteľa, c) informácie o jednom alebo viacerých platobných účtoch spotrebiteľa poskytnuté spôsobom, ktorý umožňuje ukladať a reprodukovať nezmenené informácie,⁸⁾ za obdobie nie staršie ako tri mesiace, ktoré nie sú vedené u veriteľa, a na ktorých sú také kreditné obraty, ktoré možno objektívne považovať za príjem spotrebiteľa, d) pracovná zmluva vrátane jej dodatkov, e) potvrdenie správcu dane o výške príjmov zistených z podaného daňového priznania k dani z príjmov a súčasne doklad preukazujúci príjmy spotrebiteľa v období medzi podaním posledného daňového priznania a posúdením schopnosti spotrebiteľa splácať

spotrebiteľský úver, f) aktuálne potvrdenie o výške dávky spotrebiteľa podľa osobitných predpisov⁹) spravidla nie staršie ako tri mesiace, g) overenie výšky príjmu spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni,¹⁰) h) iný doklad preukazujúci výšku príjmov spotrebiteľa.

55. Podľa § 132 ods. 1 a ods. 2 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

56. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

57. Podľa § 216 ods. 1 a ods. 2. CSP, súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

58. Podľa § 294 CSP, zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ.

59. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne. Je nesporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými ako dlžníkmi bola dňa 10.07.2023 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 7.000 eur ktorá má nesporné charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Nebolo sporné, že žalobca ako veriteľ uzatváral zmluvu v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a mal postavenie dodávateľa a žalovaný uzatváral zmluvu ako fyzická osoba, pričom nekonal v rámci svojej obchodnej či podnikateľskej činnosti, teda mal postavenie spotrebiteľa. Uzavretú zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak súd posúdil jednak ako zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ale zároveň ako zmluvu spotrebiteľskú podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a predmetný zmluvný vzťah súd posúdil aj v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

60. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 10.07.2023 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 000000001021065- Pôžička, na základe ktorej poskytla banka ako veriteľ žalovanej úver vo výške 7.000 eur. V zmysle časti I. Základných podmienok bod 1.2 zmluvy o úvere sa žalovaná zaviazala splátiť v 96 mesačných splátkach po 105,67 eura (výška poslednej splátky 104,35 eura) mesačne, v 14. kalendárny deň mesiaca, s termínom prvej splátky do 14.07.2023, dátumom konečnej splatnosti 16.06.2031, poplatkom za poskytnutie úveru 350 eur jednorazovo, s dojednaním poistením schopnosti splácať úver 5,17 eur mesačne s počtom úhrad poplatku 96 splátok, výškou RPMN 13,76 %, priemernou výškou RPMN 10,40 %, celkovou čiastkou. Ktorú má žalovaná zaplatiť 10.963,40 eura, a úrokovou sadzbou fixnou do splatnosti vo výške 9,90 % p.a. Žalovaná úver riadne a včas nesplácala, v dôsledku čoho žalobca poslednou výzvou – opakované upozornenie zo dňa 15.05.2024 upozornil žalovanú, že banka eviduje omeškané splátky vo výške 232,40 s tým, že žiada o zaplatenie dlžnej sumy 247,40 eura najneskôr do 09.06.2024 (pozostávajúca z istiny 102,09 eura, zmluvný úrok 109,25 eura, úrok z omeškania 0,43 eura a zmluvná pokuta 35,63 eura. Zároveň žalovanú upozornil, že v prípade neuhradenia sumy v stanovenom termíne uplatní svoje právo v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlási predčasnú splatnosť úveru. Výzva bola žalovanej doručená dňa 20.05.2024 (č.l. 59). Žalovaná však ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila, v dôsledku čoho jej žalobca listom zo dňa 18.07.2024 oznámil, že úverový záväzok sa stal ku dňu 18.07.2024 predčasne splatný v celom rozsahu a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy vo výške 6.806,12 eur a to v lehote najneskôr do 09.08.2024. Predmetné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovanej odoslané dňa 23.07.2024 v zmysle e-potvrdenky (č.l. 61). Z uvedeného vyplýva, že t.j. v oboch prípadoch sa prejav vôle dostal do dispozičnej sféry žalovanej a mala objektívnu príležitosť oboznámiť sa s obsahom zásielky.

61. V súlade s prílohou Smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, zákon uvádza príkladne podmienky zakotvené v spotrebiteľských zmluvách, ktoré je potrebné považovať za neprijateľné. Podľa článku 5 uvedenej smernice, všetky písomné ustanovenia

spotrebiteľských zmlúv musia byť vyjadrené zrozumiteľne, v prípade nezrozumiteľnosti sa podmienka má vykladať v prospech spotrebiteľa. Podľa článku 4 ods. 2 smernice, ak hlavný predmet zmluvy, cena alebo úhrada, prípadne tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom nie sú vyjadrené zrozumiteľne, je potrebné preskúmať, či tieto podmienky nie sú nekalé.

62. Súd konštatuje, že napriek skutočnosti, že zmluva o spotrebiteľskom úvere mala formulárový charakter, bola vopred pripravená žalobcom a žalovaný nemohol ovplyvniť jej obsah, táto obsahuje všetky potrebné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, strany sporu sa predpísanou písomnou formou dohodli na predmete zmluvy, spôsobe splácania úveru a pri uzavretí zmluvy neboli obídené príslušné ustanovenia vnútroštátneho práva ani ustanovenia smernice č. 93/13/EHS. Zároveň obsah zmluvy nebol medzi stranami sporu sporný. Súd podrobil zmluvu o úvere aj ex offo prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok a preskúmal zmluvu ako celok, pričom nezistil žiadne zmluvné podmienky, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, či neplatnosť zmluvy od jej počiatku. Súd poukazuje na ustanovenie § 41 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu. Ak by sa teda v zmluve aj nachádzali nejaké neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by boli neplatné (existenciu ktorých súd v konaní nezistil), nespôsobovali by to neplatnosť celej zmluvy. Súd tak dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by spôsobili jej neplatnosť ako celku.

63. Súd konštatuje, že zmluva o úvere obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka a tiež obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

64. Po posúdení formálnych náležitostí zmluvy, pristúpil súd ďalej v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka k preskúmaniu výšky odplaty za poskytnutý úver, či táto odplata v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 1 a § 1a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., neprekračuje najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. V danom prípade pozostáva odplata za poskytnutý úver z úroku vo výške 9,90 % ročne a z poplatku za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 5,17 eur mesačne ako aj jednorazového poplatku za poskytnutie úveru vo výške 350 eur.

65. Podľa § 1 ods. 2 nariadenia vlády, odplata sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok. Zmluvný úrok vo výške 9,9 % p. a. napíňa na účel výpočtu odplaty predpoklady obsiahnuté v § 1 ods. 3 písm. a) bodu 3. predmetného nariadenia vlády, podľa ktorého odplatu okrem iného tvoria plnenia vyjadrené v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že opakujúce sa plnenie v percentách za rok, sa považuje za plnenie za rok.

66. Dojednané náklady spojené s poistením poskytnutého úveru vo výške 5,17 eur mesačne po prepočte podľa § 1 ods. 3, písm. b) bodu 1. nariadenia vlády, predstavujú na účely výpočtu odplaty hodnotu 0,89 % (5,17 eur x 12 mesiacov : 7.000 eur x 100). V tejto súvislosti súd udáva, že odplata podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády integruje všetky odplatné plnenia, ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov a viažu sa na akúkoľvek službu viazanú na poskytnutie úverovej služby. Dojednané náklady spojené s poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 350 eur po prepočte podľa § 1 ods. 3, písm. b) bodu 2. nariadenia vlády, predstavujú na účely výpočtu odplaty hodnotu 5 % (350 : 7.000 eur x 100). V tejto súvislosti súd udáva, že odplata podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády integruje všetky odplatné plnenia, ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov a viažu sa na akúkoľvek službu viazanú na poskytnutie úverovej služby. V zmysle uvedeného je potom irelevantné, či je povaha doplnkovej súvisiacej služby, a teda v danom prípade poistenia, voliteľná alebo nie, keďže v konečnom dôsledku dochádza k zvyšovaniu ceny hlavnej služby. Poplatok za poistenie tak jednoznačne spĺňa zákonné znaky inkorporácie plnení vstupujúcich do civilnoprávnej odplaty v súlade so znením § 1 ods. 1 nariadenia

vlády SR, ktoré ako súvisiace plnenie navyšuje povinnosť spotrebiteľa plniť odplatu spojenú a súvisiacu s poskytnutím hlavnej úverovej služby. V tejto súvislosti je ešte nutné poukázať na to, že pre posúdenie materializovaných plnení vstupujúcich do civilnoprávnej odplaty je úplne nerozhodné vymedzenie plnení vstupujúcich do RPMN podľa Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a rovnako nerozhodný je aj účel plnenia, keďže spojené plnenie vždy navyšuje celkovú výšku plnenia. Rovnako je pritom pre tento účel nerozhodné aj vymedzenie tých plnení, ktoré vstupujú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom podľa Zákona č. 129/2010 Z. z. V zmysle uvedeného má tak súd za to, že dojednané poistenie jednoznačne spĺňa atribút odplatného plnenia, ktoré je spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov, a ktoré sa do celkovej odplaty za poskytnutý úver v zmysle § 1 ods. 1 nariadenia vlády zahŕňa.

67. Celková suma plnení vyjadrená v percentách za rok ku dňu uzavretia zmluvy tak predstavuje odplatu za poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 15,79 % (9,9 % zmluvný úrok + 0,89 % náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver + 5 % náklady spojené s poplatkom za poskytnutie úveru).

68. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, pričom podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere alebo pôžičke. Priemerná RPMN za príslušný kalendárny štvrťrok sa v zmysle § 2 vyhlášky Ministerstva financií SR č. 289/2010 zverejňuje najneskôr v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka. Keďže zmluva bola uzavretá dňa 10.07.2023, bolo potrebné pre posúdenie najvyššej prípustnej výšky odplaty vychádzať z priemernej RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk za 1. štvrťrok roku 2023 (január, február, marec), keď v zmysle § 2 vyhlášky Ministerstva financií SR č. 289/2010, bola táto hodnota za tento štvrťrok zverejnená najneskôr dňa 30.04.2020, pričom za 2. štvrťrok (apríl, máj, jún) bola zverejnená až 31.07.2023. Priemerná RPMN úverov poskytnutých bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrťrok 2023 pri zmluvnej splatnosti nad 5 do 10 rokov, predstavovala hodnotu 10,55 % pri obdobnom spotrebiteľskom úvere, v dôsledku čoho súd konštatuje, že odplata za poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 15,79 % bezpochyby neprekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty, ktorá v čase uzatvorenia zmluvy predstavovala hodnotu 21,10 % (2 x 10,55 %).

69. Vzhľadom na procesnú obranu žalovanej, ktorá namietala platnosť predčasného zosplatenia úveru ako aj s odkazom na judikatúrny posun ex offo skúmal splnenie zákonných predpokladov platného zosplatenia úveru podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka platných v čase zosplatenia úveru a s tým spojenú platnosť výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a výzvy k splateniu celého úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. V súvislosti s právom veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky upravuje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre spotrebiteľské zmluvy osobitné predpoklady pre uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Ak chce totiž veriteľ uplatniť právo na zaplatenie celého dlhu, môže tak urobiť len v prípade, ak od splatnosti nezaplatennej splátky uplynula najmenej trojmesačná lehota a ak zároveň dlžníka upozornil, že si právo na zaplatenie celého dlhu uplatňuje. Veriteľ musí uplatnenie svojho práva vo vzťahu k dlžníkovi vopred notifikovať a to najmenej v 15 – dňovej lehote. Po uplynutí notifikačnej lehoty sa právo veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa stáva účinným. Zároveň tak veriteľ môže urobiť len pri súčasnom rešpektovaní § 565 Občianskeho zákonníka a síce môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené, a toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Je v záujme ochrany žalovaného ako spotrebiteľa skúmať hmotnoprávny základ žalobou uplatneného nároku, pričom súd je v spotrebiteľských sporoch ex offo povinný skúmať okrem iného aj platnosť týchto právnych úkonov. Žalobcu v tomto konaní zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie podmienok uvedených v ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

70. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, platného a účinného v čase omeškania žalovaného s plnením splátok, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, mohol veriteľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie

kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z hľadiska tejto formulácie uvedeného ustanovenia je zrejmé, že toto ustanovenie dopĺňa ustanovenie § 565 OZ, takže otázku zosplatnenia úveru je potrebné vykladať skrz text oboch uvedených ustanovení súčasne. Zákon prísne stanovuje kritériá, za akých podmienok môže prísť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne.

71. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka uplatnenie práva na splatenie celej pohľadávky (tzv. strata výhody splátok) je viazané na splnenie týchto podmienok: a) možnosť straty výhody splátok bola výslovne určená v dohode medzi veriteľom a dlžníkom alebo v súdnom rozhodnutí, b) dlžník nesplní niektorú zo splátok v deň jej splatnosti, c) veriteľ požiada dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Splatnosť celej pohľadávky tak nenastáva priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi, či toto právo uplatní, teda či vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku dlhu, prípadne či podá na súde žalobu na plnenie.

72. Účelom právnej úpravy v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zamedziť „zosplatňovaniu“ záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlžnej splátky predtým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Spotrebiteľ musí byť nepochybne informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka.

73. Súd poukazuje na najnovšiu rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/188/2023, sp.zn. 5Cdo/197/2022, sp. zn. 5Cdo/2/2023, sp. zn. 6Cdo/15/2023 ako aj rozhodnutie I.ÚS/528/2024), podľa ktorej upozornenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na to, aby ho bolo možné považovať za kvalifikované, musí obsahovať označenie konkrétnej splátky, vo vzťahu ku ktorej veriteľ mieni dané právo uplatniť. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a platnosť tohto úkonu. Jedná sa o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi reálne sa "dozvedieť" o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a "spôsobe" ako tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie "iba" výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údaja nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť, resp. zakladať, dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú, pre ktorú plánuje predčasne zosplatniť spotrebiteľský úver. Z toho dôvodu musí dodávateľ jednostranný úkon - výzvu na zaplatenie omeškanej splátky oznámiť spotrebiteľovi určitým spôsobom, aby tento konkrétne mal vedomosť, ku ktorej pohľadávke mieni následne dodávateľ zosplatniť celý úver v prípade, že uvedenú splátku spotrebiteľ v dodatočne stanovenej lehote neuhradí. Vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie pre spotrebiteľa, ktoré je konštruované ako jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, pretože dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok - uplatnenia režimu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Zo znenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva požiadavka konkrétnosti upozornenia, určenia omeškanej splátky, ku ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka týka, t.j., že dlžník nesplatil niektorú (teda nie niektoré) svoju splátku. Určitosť, čo do identifikácie omeškanej splátky, je podstatná pre vyhodnotenie dodržania lehôt, ako tieto vyplývajú z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s ohľadom na určenie, kedy sa stáva zročný celý dlh naraz.

74. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 vyplýva, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premĺčacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä

v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.

75. Súd poukazuje zároveň aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.02.2025, zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 3/2025 pod č. 34 z ktorého vyplýva právna veta: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Nesprávne uvedenie len priemernej hodnoty RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere (bez ohľadu na povahu odchýlky) a podobne tiež nesprávne uvedenie RPMN v spotrebiteľov prospech samo osebe bezúčnosť úveru ani nemožnosť veriteľa žiadať v súvislosti s jeho poskytnutím poplatky nespôsobuje.“

76. Z uvedeného potom možno vyvodiť, že aj z právneho úkonu veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka by malo byť zrejmé naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne aj § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko v opačnom prípade nemôže objektívne zakladať vedomosť dlžníka o dôvodnosti zosplatnenia a reálnej možnosti odvrátenia tohto (hroziaceho) následku, ale stáva sa iba formálnym „upozornením“ nenapĺňajúcim účel predmetného ustanovenia. Bez uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ dlh mienil zosplatiť, nie je dostatočne určitým ani právny úkon, ktorým veriteľ realizoval predčasné zosplatnenie úveru. Len takýto výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

77. Súd prvej inštancie konštatuje, že z písomnej výzvy (opakované upozornenie) zo dňa 15.05.2025 vyplýva, že veriteľ upozornil dlžníka - žalovanú, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky a súčasne veriteľ upozornil, že bude požadovať, aby vrátila celú sumu poskytnutého úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere, teda že je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Mimoriadnu splatnosť úveru žalobca vyhlásil ku dňu 18.07.2024 pre omeškanie splátky splatnej dňa 15.04.2024, s ktorou bola síce žalovaná ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v omeškaní 3 mesiace, avšak toto svoje právo uplatnil žalobca bez toho, aby presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh.

78. Súd tak dospel k záveru, že výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 15.05.2024, ktorou mala byť realizovaná výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, je neplatným právnym úkonom pre jej rozpor s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z dôvodu neurčitosti a nezrozumiteľnosti, nakoľko z obsahu tejto výzvy nevyplýva označenie konkrétnej splátky úveru, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, vo vzťahu ku ktorej žalobca mienil uplatniť právo predčasne ukončiť výhodu v podobe splátok úveru (predčasne zosplatiť celý úver) vyplývajúce mu z § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Preto výzvu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 15.05.2024 nemožno považovať za kvalifikovanú, teda vyvolávajúcu právne účinky predpokladané § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

79. Súd poznamenáva, že zosplatnenie celého úveru pre porušenie povinností spotrebiteľa (žalovaného) je jednostranným úkonom veriteľa, pre účinnosť ktorého je potrebné jeho oznámenie (doručenie) dlžníkovi. Dátum vyhlásenia úveru za splatný je jednostranným právnym úkonom veriteľa, ktorý tak môže urobiť vtedy, ak sú splnené zákonom stanovené podmienky. Vo vyhlásení o mimoriadnej splatnosti úveru veriteľ konkretizuje, ktorým dňom považuje úver za zosplatnený a kedy nastávajú následky porušenia povinností zo strany dlžníka. Rovnako ku dňu vyhlásenia splatnosti úveru veriteľ vyčíslil výšku nesplateného úveru. Vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru veriteľ deklaruje, že boli splnené zákonné podmienky na zosplatnenie úveru, čím sa celý dlh stal ku dňu uvedenému v tomto oznámení splatným.

80. Z písomnej výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 18.07.2024 vyplýva, že týmto úkonom žalobca oznámil žalovanému, že v dôsledku jeho omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úveru, ho vyzýva k splateniu celého úveru čerpaného na základe tejto zmluvy, najneskôr do 09.08.2024 na platobné údaje uvedené vo výzve. Podľa názoru súdu, aj z právneho úkonu veriteľa realizovaného podľa § 565 Občianskeho zákonníka, by malo byť zrejmé naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (špecifikácia splátky úveru, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, vo vzťahu ku ktorej žalobca mienil uplatniť právo predčasne ukončiť

výhodu v podobe splátok úveru), nakoľko v opačnom prípade nemôže objektívne zakladať vedomosť dlžníka o dôvodnosti zosplatnenia a reálnej možnosti odvrátenia tohto (hroziaceho) následku, ale stáva sa iba formálnym "upozornením" nenapíňajúcim účel predmetného ustanovenia. Súd tak konštatuje, že aj výzva k splateniu celého úveru zo dňa 18.07.2024 je neplatným právnym úkonom pre jej rozpor s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z dôvodu neurčitosti a nezrozumiteľnosti, nakoľko neobsahuje (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore) žalovaný v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, preto ju nemožno považovať za kvalifikovanú, teda vyvolávajúcu právne účinky predpokladané zák. § 565 Občianskeho zákonníka.

81. Na základe vyššie uvedených skutočností tak súd dospel k záveru, že žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, dôsledkom čoho súd posúdil právny úkon vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru realizovaného žalobcom výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 18.07.2024 ako neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre jeho rozpor so zákonom. Uvedené znamená, že žalovaný bol povinný splácať splátky úveru i potom, ako žalobca neplatne zosplatnil celý úver, nakoľko neplatné zosplatnenie nemalo žiadny vplyv na povinnosť žalovaného pokračovať v splácaní úveru v dohodnutých splátkach.

82. Žalobca svoj nárok skutkovo vymedzil od tvrdenia o splatnosti úveru v celosti a s tým súvisiaceho nároku na úhradu úrokov a úrokov z omeškania zo zosplatneného úveru, teda ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru vrátane príslušenstva zosplatneného úveru. V danom prípade zo samotných listín predložených do konania žalobcom vyplýva, že neboli splnené všetky zákonné podmienky pre zosplatnenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. že zo strany žalobcu nedošlo k zosplatneniu úveru zákonným spôsobom pre jeho neurčitosť tohto právneho úkonu (§ 37 OZ) z dôvodu chýbajúcej identifikácie nezaplatennej splátky, pre ktorú sa žalobca rozhodol zosplatniť predmetný úver zmluvne dojednaným spôsobom. Súd poukazuje na ustanovenie § 216 CSP, v zmysle ktorého je súd viazaný žalobným návrhom. Súd nemôže prekročiť a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, resp. nesmie ísť nad rámec petitu. Uvedená zásada je označovaná ako tzv. zásada „ne ultra petitum“. Viazanosť súdu žalobným návrhom (§ 216 CSP), t. j. nemožnosť súdu prekročiť a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, resp. nesmie ísť nad rámec petitu sa vzťahuje k žalobnému návrhu (petitu) a nie k spôsobu vykonávania dokazovania, resp. k otázke, aké dôkazy je súd v konaní oprávnený vykonať alebo nevykonať.

83. Nakoľko žalobca v spore nepreukázal svoje skutkové tvrdenia o platnom zosplatnení úveru, súd nemohol žalobcovi v konaní priznať ani príslušenstvo uplatneného nároku v podobe úroku a úrokov z omeškania z neplatne zosplatneného úveru, keďže by došlo k porušeniu spomínanej zásady „ne ultra petitum“. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu a musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Z uvedených dôvodov súd žalobu výrokom I. tohto rozsudku zamietol. Súd nad rámec poznamenáva, že zmena prípadných skutkových tvrdení zo strany žalobcu, ktorá zmena ani nenastala, by predstavovala zmenu žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ (§ 294 CSP).

84. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12. 02. 2024, podľa ktorého nemožno priznať veriteľovi právo na zaplatenie splátok úveru splatných ku dňu rozhodnutia súdu, ak si v žalobe veriteľ uplatňoval zaplatenie celého predčasne zosplatneného úveru a súd dospel k záveru, že predčasné zosplatnenie úveru je neplatné. Najvyšší súd SR uzavrel, že síce by šlo o plnenie z rovnakej zmluvy, ale súd by neprípustne priznal plnenie z iného skutkového stavu, než aký bol vymedzený v žalobe. V žalobe pritom žalobca jednoznačne tvrdil, že došlo k zosplatneniu poskytnutého úveru k 10.12.2017 (a aj odôvodňoval, akým postupom sa tak stalo), ktoré súd posúdil nakoniec ako neplatné a žalobca žiadal priznať práve a len takto zosplatnený úver. Najvyšší súd SR pre takéto prípady uzavrel, že ak by súd priznal za takéhoto stavu nárok na zaplatenie jednotlivých splatných splátok, porušil by tým zásadu „ne ultra petitum“, a teda prekročil by rámec vymedzeného petitu, čo je neprípustné. Predmetné rozhodnutie prešlo aj kontrolou ústavnosti, keď Ústavný súd SR v rozhodnutí zo dňa 2. októbra 2024, sp.zn. I. ÚS 528/2024 ústavnú sťažnosť proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/85/2021 z 12. februára 2024 odmietol, pričom v odôvodnení odmietajúceho rozhodnutia tiež uviedol, že „...Všeobecný súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 4MCdo/15/2010 z 27. júla 2011, obdobne I. ÚS 122/2012).... Rovnako nedôvodný je aj odkaz

sťažovateľky na skutočnosť, že zo samotných skutkových zistení vyplynulo, že pohľadávka z úverovej zmluvy nie je splnená, keďže z dispozičného princípu, ktorý ovláda civilné sporové konanie, vyplýva, že žalobca v žalobnom návrhu vymedzuje predmet konania po skutkovej a právnej stránke a týmto jeho vymedzením je súd v zásade viazaný. Z uvedeného dôvodu má teda pre posúdenie dodržania zásady viazanosti súdu petitom rozhodujúci význam skutkový základ tak, ako ho vymedzil žalobca v žalobe, pričom tento je nosným pre skutkové zistenia, z ktorých súd následne pri právnom posúdení vychádza.“

85. Súd v súlade s uvedenou judikatúrou najvyššieho súdu poukazuje na tú skutočnosť, že podanie adresované súdu musí byť formulované jasne, zrozumiteľne a určito, a najmä žaloba, ktorou sa žalobca domáha vydania konkrétneho rozhodnutia musí v zmysle § 132 CSP obsahovať úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh, pretože iba formálne a obsahovo spôsobilá žaloba je predpokladom vecného prejednaní veci. Súd v civilnom sporovom konaní nie je povinný a ani nemôže nahrádzať úkony sporových strán, ktoré zaťažuje povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť (§ 150 CSP; s výnimkou a v zákonom rozsahu v prípade spotrebiteľských sporov pri ochrane slabšej strany). Ak žalobca v spore tvrdil, že došlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, bol povinný toto svoje tvrdenie preukázať. Podľa súdnej judikatúry dôsledkom nesplnenia povinnosti tvrdiť všetky pre rozhodnutie významné skutočnosti (povinnosť tvrdenia) a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť) je vynesenie nepriaznivého rozsudku pre stranu, ktorá ich nespĺnila, tak ako tomu bolo aj v predmetnom prípade.

86. Nakoľko súd žalobu zamietol, v konaní následne neskúmal (z dôvodu hospodárnosti konania), či žalobca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere splnil povinnosť uloženú mu zákonom a posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver s odbornou starostlivosťou, či uplatnený nárok žalobcu nie je premlčaný, ani či nemožno poskytnutý úver posúdiť ako úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z.. Takéto posúdenie, aj keby súd učinil, by nemohlo nič zmeniť na závere, že žalobe nie je možné vo zvyšnej časti vyhovieť.

87. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

88. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

89. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

90. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

91. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému ako strane v konaní úspešnej v celom rozsahu, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku

Poučenie:

9Csp/7/2025

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X

sp. zn.: 9Csp/7/2025–170

IČS: XXXXXXXXXXX

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V Leviciach, dňa 27. augusta 2025

Mgr. Alexandra Lisyová
s u d k y ň a

Za správnosť vyhotovenia:
Patricia Marková